

75 MELODIER

TIL

SALMER OG SANGE AF BRORSON KINGO OG FLERE

FRA FOLKEMUNDE OG GAMLE KILDER

VED

M. K. SAND
GØRDING

III. SAMLING

EGET FORLAG

KONRAD JØRGENSENS BOGTRYKKERI - KOLDING

1918

Pris: 150 Øre

INDHOLD

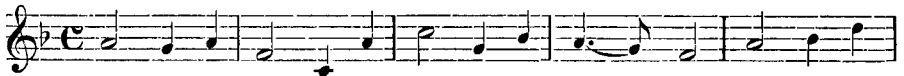
	Side		Side
Ånd over Ånder.....	3	Kom, Hjærte, tag.....	18
Ak, min Rose visner.....	4	Kriste, du est den klare Dag.....	30
Amen råbe hver en Tunge.....	3	Lorsynger Herren.....	18
Befal du dine Veje.....	4	Min Jesus, lad mit Hjærte.....	18
Den lyse Dag forgangen er.....	4	Min Sjæl, hvo vilde være.....	18
Den signede Dag.....	5	Mit Håb og Trøst.....	19
Den, som mig føder.....	31	Mit Hjærte, hvor vanker.....	32
Den store, hvide Flok (a og b).....	5	Nu har jeg fundet det.....	19
Det koster ej for megen Strid.....	6	Nu har jeg vunden.....	29
Det lakker nu ad Aften.....	6	Nu sjunge vi så lystelig.....	20
Dybt hælder Året.....	6	O, de Sjæle.....	21
Er der da så stor en Glæde.....	7	O Gud, du fromme Gud.....	22
Et Barn er født i Bethlehem.....	7	O, havde jeg dog tusend Tunger.....	21
Et er nødigt.....	7	O Jesu, for din Pine.....	30
Far her ud! (a og b).....	8	O Jesu, Guds tålmodig' Lam.....	22
Far, Verden, Farvel!.....	8	O Jesu, som har elsket.....	23
Forfængeligt er alt (a og b).....	9	O Jesus, vor Forsoner.....	22
Fryd dig, du Kristi Brud.....	10	O, kære Sjæl, frygt aldrig.....	23
Gak under Jesu Kors.....	10	Op, dog, Zion.....	24
Goliat drog fra Gat.....	10	Op, I Kristne (a og b).....	24
Gud nåde mig stakkels.....	11	Op, I Kristne (c).....	25
Guds igenfødte (a).....	11	Op, min Ånd!.....	25
Guds igenfødte (b og c).....	12	Op, min Sjæll!.....	25
Guds Godhed vil vi prise.....	23	Overmåde fuld af Nåde.....	26
Gud skal alting mage.....	12	På Gud alene.....	30
Herre Jesu Krist.....	13	Råber, ak råber.....	26
Hvad vindes på Verdens.....	13	Så sød er Jesu Hyrdefavn.....	27
Hvilestunden er i Vente.....	14	Se, hvor nu Jesus træder.....	26
I Jesu Navn.....	14	Sorrig og Glæde de vandre.....	27
I Lemmer, hvis Hoved.....	15	Stå fast, min Sjæl (a).....	27
Jeg er Guds Jedidija.....	15	Stå fast, min Sjæl (b).....	28
Jesum, Jesum, Jesum sigter.....	17	Stå som en Klippe.....	28
Jesus, dine dybe Vunder.....	16	Ved Nat og ved Dag.....	28
Jesus, din søde Forening (a og b).....	16	Vor Klippe vi slippe.....	29
Kom, Gud Helligånd.....	17		

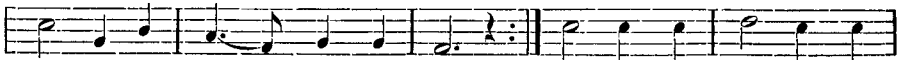
1. Ånd over Ånder.

(Jesus, din søde Forening).

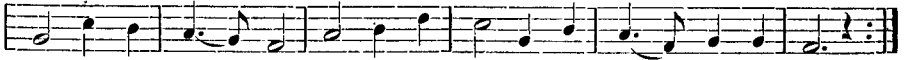
Ved Lærer Nørgård Pedersen. Fra Nes (Vemb) 1880.

Ånd o - ver Ån - der, kom ned fra det høj - e, Ånd, som med
kom, vo - re Sjø - le til - sam - men at føj - e, kom at be -

Fa - der og Søn er vor Gud, kal - de for - sam - le og
re - de den him - mel - ske Brud; det er din Ger - ning, lad

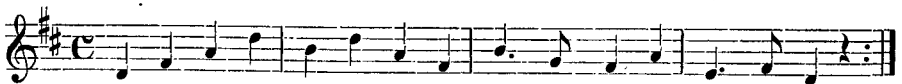

Je - sus for - kla - re, byg - ge Guds Kir - ke, op - ly - se hans Folk,
os den er - fa - re, vær i vort Hjør - te Guds Kær - lig - heds Tolki

(N. Brun).

2. Amen råbe hver en Tunge.

Efter afd. Missionær Vilh. Sørensen (1885) ved Nørgård Pedersen.

1. V. A - men rå - be hver en Tun - ge, A - men er min Him - mel - sang.
A - men skal jeg e - vig sjun - ge, A - men blandt Guds Har - pers Klang!

A - men, her er Li - vets Flod! A - men! ak, hvor Gud er god.

(H. A. Brorson).

3. Ak, min Rose visner.

Provst Cederfeld de Simonsen.

1. V. Ak, min Ro - se vis - ner bort, bli - ver bå - de bleg og
 sort, bli - ver bå - de bleg og sort! Ak, mit Blom ster stod
 før som Mælk og Blod, fal - mer nu fra Top til Rod.

(Brorson).

4. Befal du dine Veje.

Overlærer Ottosen, Horsens, efter hans Moder.

1. V. Be - fal du di - ne Vej - e og al din Hjør - te -
 Han, som kan Stormen bin - de og le - de Bøl - gen
 sorg til hans tro - fa - ste Plej - e, som bor i Him - lens Borg!
 blå, han kan og Vej - en fin - de, hvor - på din Fod kan gå.

(Paul Gerhardt).

5. Den lyse Dag forgangen er.

(Variant).

Rasmus Hansen, Årslev, efter hans Moder.

V. 1. Den ly - se Dag for - gan - gen er, og Nat - ten os på mon
 dri - ve, o Je - sus Krist, vor Her - re kær, du al - tid hos os må
 bli - ve! Glæ - de os Gud i Him - me - rig! (Sthen).

6. Den signede Dag.

Rasmus Hansen, fra Ryslinge ved 1870.

1. V. Den sig - ne - de Dag med Fryd vi ser af Ha - vet til
den ly - se på Him - len mer og mer, os al - le til

os op - sti - ge, Det ken - des på os som Ly - sets
Lyst og From - mel

Børn, at Nat - ten hun er nu om - me!

7 a. Den store, hvide Flok.

Fra Kokholm i Ølby.

1. V. Den sto - re, hvi - de Flok, vi se, som tu - sind Bjær - ge fuld af Sne med
Det er den Hel - te - ska - re, som af hin den sto - re Træng - sel kom og

Skov om - kring af Pal - me - sving, for Tro - nen, hvo er de?
frelst op - stod ved Lam - mets Blod til Him - lens Hel - lig - dom!

Der hol - de de nu Kir - ke - gang med u - op - hør - lig Ju - bel - sang i

høj - e Kor, hvor Gud han bor blandt al - le Eng - les Sang.

(Brorson).

7 b. Den store, hvide Flok.

Rasmus Hansen, Arslev.

1. V. Den sto - re, hvi - de Flok, vi se, som tu - sind Bjær - ge fuld af Sne med
Det er den Hel - te - ska - re, som af hin den sto - re Træng - sel kom og
Der hol - de de nu Kir - ke - gang med u - op - hør - lig Ju - bel - sang i

Skov om - kring af Pal - me sving, for Tro - nen, hvo er de?
frelst op - stod ved Lam - mets Blod til Him - lens Hel - lig - dom!
høj - e Kor, hvor Gud han bor blandt al - le Eng - les Sang.

8. Det koster ej for megen Strid.

Hans Kr. Hansen, Årslev, efter hans Fader.

1. V. Det ko - ster ej for me - gen Strid en him - mel - sin - det
 kri - sten Sjæl at bli - ve; er vor Na - tur end ik - ke mild og
 blid, når den i Kri - sti Død sig hen skal gi - ve, så gi - ver
noget langsommere.
 Gud den gud-hen-giv - ne Ånd dog O - ver - hånd, dog O - ver-hånd.

(Brorson).

9. Det lakker nu ad Aften.

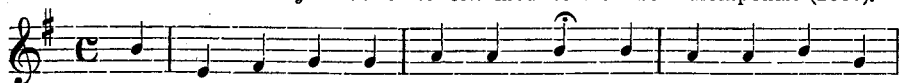
Cederfeld de Simonsen, efter hvem Melodien skal være af Melchior Wulpus (1609).

1. V. Det lak - ker nu ad Af - - ten brat, bliv
 hos os, Her - - re, Dag og Nat! Lad Hel - lig - dom - mens
 Lam - pe skøn op - blus - se højt med Sang og Bøn!
(N. F. S. Grundtvig, fra Tysk.)

10. Dybt hælder Året.

Efter Cederfeld de Simonsen med S. Weil som Komponist (1660).

1. V. Dybt hæl - der Å - ret i sin Gang, snart ø - des Eng og
 Lund, Far - vel med al din Lyst og Sang, du kor - te Som - mer-stund!
(Boye).

11. Er der da så stor en Glæde.

Den 92-årige Jens Agger, Hygom ved Lemvig.

Er der da så stor en Glæ - de i det ny Je - ru - sa -
hvi vil jeg da gå og græ - de, den - ne Stad er jo mit
lem, Kun - de jeg kun bi - e, li - de, Ti - den bli - ver dog ej
Hjem!
lang, til jeg skal ved Lammets Si - de syn - ge Fry - dens Sej - ers - sang.

(F. Boye).

12. Et Barn er født i Bethlehem.

Margrethe Laursen, Røjle Mark.

1. V. Et Barn er født i Beth - le - hem, Beth - le - hem, thi
glæ - der sig Je - ru - sa - lem, Hal - le - lu - ja, Hal - le - lu - ja!

(Latinsk).

13. Et er nødigt.

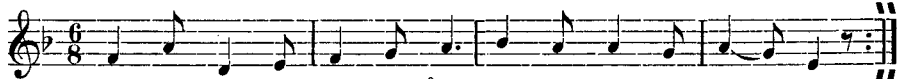
Rasmus Hansen, Årslev.

1. V. Et er nødigt, det - te e - ne: lær mig Gud at ken - de ret,
Ver - den kan mig in - tet tje - ne, skønt hun sy - nes
fin og slet, hun er kun en Byr - de, som na - ger og pla - ger, hvor
Sjæ - len dog in - gen ret Lif - lig - hed sma - ger; men får jeg det e - ne for
al - ting kun fat, da bli - ver mig én Ting for al - ting min Skat.

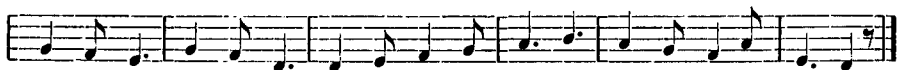
(Brorson).

14 a. Far her ud!

A. Th. Nielsen, Asp (Holstebro), efter hans Moder for 60 Ar siden.

1. V. Far her ud, u - re - ne Ånd, hen til di - ne li - ge!
Jeg har gi - vet Je - sum Hånd, al - drig ham at svi - ge.

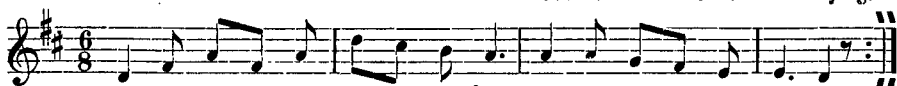

Gå din Vej, jeg vil ej Verdens Lyst be - gæ - re el - ler hø - re me - re.

(Brorson).

14 b. Far her ud!

Gamle Ane Påskesen i Esbjerg.

1. V. Far her ud, u - re - ne Ånd, hen til di - ne li - ge!
Jeg har gi - vet Je - sum Hånd, al - drig ham at svi - ge.

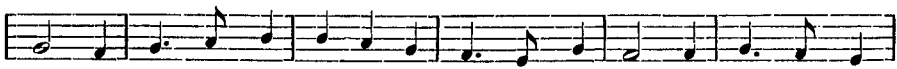
Gå din Vej, jeg vil ej Ver - dens Lyst be - gæ - re

15. Far, Verden, Farvel!

Rasmus Hansen, Arsløv.

1. V. Far, Ver - den, Far - vel, jeg ke - des ved læn - ger at væ - re din

Træl, de Byr - der, som du ha - ver byl - tet mig på, dem ka - ster jeg

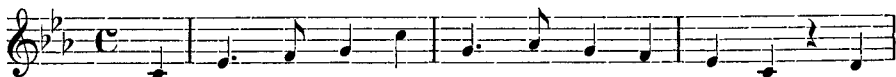

af mig og vil dem for - små, jeg ri - ver mig løs, og jeg

ke - des nu ved For - fæn - ge - lig - hed, For - fæn - ge - lig - hed.

16 a. Forfængeligt er alt.

Efter en håndskreven Nodebog hos *Terkel Jensen*, Gl. Sole.

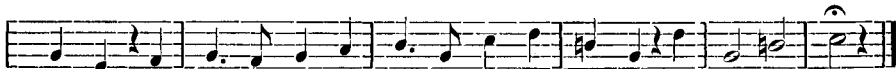
1. For - fæn - ge - ligt er alt, hvad Ver - den gi - ver, hvor
 6. Så sø - ger da på Jor - den in - gen Glæ - de, men
 7. En li - den Sur - dej sy - rer Dej - en he - le, det
 8. Vel der - for den, som al - le Ting for - sa - ger, som

1. højt hun det end ag - ter og op - skri - ver, Ros, Æ - re, Høj - hed,
 6. i - ler frem til Him - lens Fry - de - sæ - de, der er, og ik - ke
 7. går ej an sit Hjør - te her at de - le, en li - den Lyst det
 8. sæl - ger alt, hvad kun af Ver - den sma - ger, men kø - ber sig den

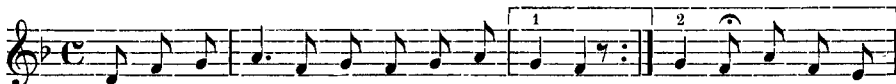

1. Vel - lyst, Gods og Guld, en Kon - ges Scep - ter el - ler Tig - ger
 6. her jert Fø - de - land! Når I jer gan - ske Je - su o - ver -
 7. gan - ske verds - ligt gør; vil du i ét dig ef - ter Ver - den
 8. skjul - te Per - le - skat! Hans Skib er trygt i al - le Mod - gangs -

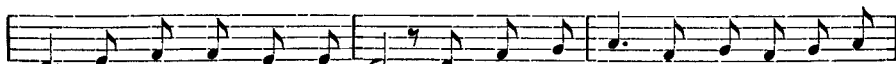

1. sta - ven; når Ej - e - ren er død og lagt i Gra - ven, er alt kun Muld.
 6. gi - ve, ak, hvad skal I da e - vig ri - ge bli - ve af Her - rens Hånd.
 7. føj - e, hun skal i alt dig un - der Å - get bøj - e, en Træl som før.
 8. bøl - ger, er ej, hvor stærkt end Stormen det for - føl - ger, af Gud for - ladt.

16 b. Forfængeligt er alt.

Afdøde *Peder Kristensen*, Herning.

9. O, Je - sul du vort Lys i vort E - len - de,
 bliv ved din Visdoms Ånd til os at sen - de, at vo - res

Tro må se det gla - de Håb, den Her - lig - hed, som du os vil til -

ven - de, når vi med Sejr i Tro - ens Kamp fuld - en - de vort Van - drings - løb.

(P. Hjorts Salmebog).

17. Fryd dig, du Kristi Brud.*

C. C. Wittrup, Præst i Vejle og Hornstrup 1863 --88.

Fryd dig, du Kri - sti Brud og mød din Her - re Gud! For -
hån - den er hans Nå - de, som dig Pro - fe - ter spå - de. Ho - si -
an - na! Hæ - der og Æ - re skal den - ne vor Kon - ning væ - re .

* Denne Melodi havde jeg forskellige Afskyngninger af, indtil afdøde Lærer Skovgård i Rindom meddelte mig den i nærværende Skikkelse, der på det nøjeste stemmer med, som jeg senere har fået den fra Lærer Nielsen, Bredballe Strand, med Oplysning om dens Oprindelse.
Udg.

18. Gak under Jesu Kors at stå.

(Variant).

Afdøde Lærer J. V. Steendorph, Gørding,* Vemb og Bur.

1. V. Gak un - der Je - su Kors at stå, hans
sid - ste Ord at tæn - ke på! Fra Kor - sets Træ hans
Nå - des Røst skal ly - de dig til Liv og Trøst.
(Kingo).

* Min Lærer og Formand i Embedet fra 1824 - 62. I sin Tid Vesteregns Mestersanger med en sjælden høj og klangfuld Tenorstemme. Han sang efter Noder med de antydede Forsinger, som endnu går igen hos adskillige ældre Folk.
Udg.

19. Goliat drog fra Gat.

Afdøde Jens Poulsen, Øster, Gudum ved Struer.

1. V. Go - li - at drog fra Gat for at læg - ge Saul i Skat,
stam - ped mod Fjæld og Flod med sin a - len - lan - ge Fod.
(Bronson).

20. Gud nåde mig, stakkels gamle Mand.

(Uden Omkvæd).

Afd. Jens Kr. Kirkegård, Vemb.

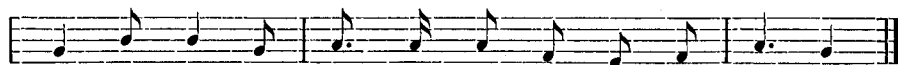
1. »Gud nå - de mig, stak - kels gam - le Mand! Jeg fo - stred mig
2. Så kla - ge - de Ja - kob med is - gråt Hår, for bor - te var
3. »Vor Fa - der! vor Fa - der! Guds Fred! god Dag!« Så lød det nu

1. Søn - ner fuld man - ge, men sid - der nu e - ne i Hed - ning - land sørg -
2. al - le hans Søn - ner, han tal - te da hun - dred og tre - ti År, u -
3. brat om den gam - le, og næp - pe for Tå - rer og Fav - ne - tag han

1. mo - dig og kro - get og ban - ge, men sid - der nu e - ne i
2. tal - li - ge va - re hans Bøn - ner, han tal - te da hun - dred og
3. kun - de sig Tan - ker - ne sam - le, og næp - pe for Tå - rer og

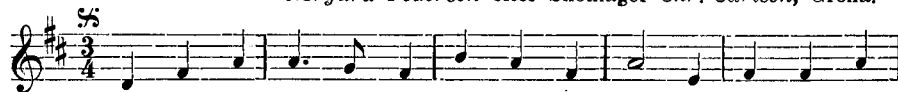

1. Hed - ning - land, sørg - mo - dig og kro - get og ban - ge. «
2. tre - ti År, u - tal - li - ge va - re hans Bøn - ner.
3. Fav - ne - tag han kun - de sig Tan - ker - ne sam - le.

(Grundtvig).

21 a. Guds igenfødte.

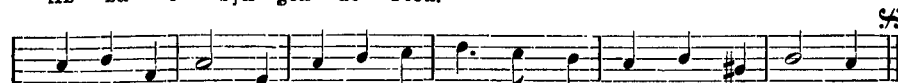
Nørgård Pedersen efter Skomager Chr. Carlsen, Grenå.

1. { Guds i - gen - fød - te ny le - ven - de Sjæ - le! mø - der vor
Her rens ny Skab - min - gers liv - li - ge Mæ - le kan i hans
Guds i - gen - fød - te ny le - ven - de Sjæ - le! mø - der vor

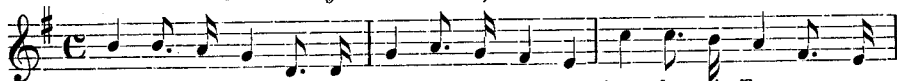
1. { Ab - ba i syn - gen - de Flok,
Lov - sang ej ø - ve sig nok, la - der dog hver for sig
Ab - ba i syn - gen - de Flok.

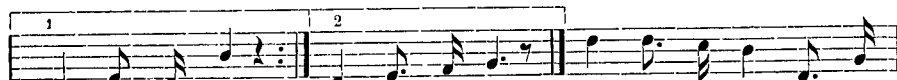
1. Fa - de - ren hø - re, hvem der hans Nå - de kan dej - ligst kund - gø - re.

21 b. Guds igenfødte.

Efter Nørgård Pedersen, som mener, Melodien er fra Sverig.

2. Al - ler - liv - sa - lig - ste, mil - de - ste Fa - der! hav - de vi Tro - ner - nes
hav - de vi Eng - le - nes Mi - ner og La - der, hav - de vi Ke - rub - iens

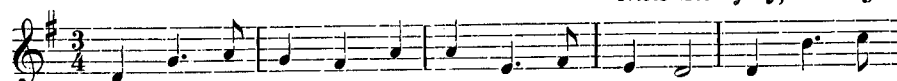
Stem - mer i Fryd, Vin - ger og Lyd: al - drig vi al - le til -

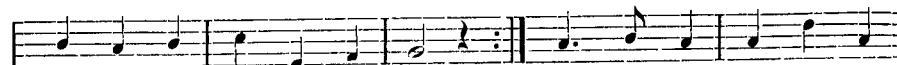
ho - be for - må - de nok - som at pri - se den mind - ste din Nå - de.

21 c. Guds igenfødte.

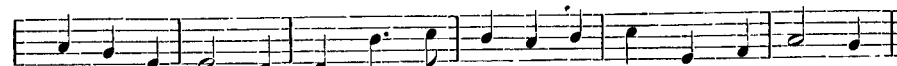
Niels Storbjerg, Bøvling.

18. Hjælp os, vor Fa - der! i Him - me - lens Ri - ge, al - tid at
dag - lig jo me - re at vor - de dig li - ge, Ro i din

18. æ - re dit her - lig - ste Navn,
Vil - li - es mil - de - ste Favn, Trøst mod vor Man - gel, Skyld,

18. Fri - stel - sers Pla - ge, ja midt i Dø - den din Kær - lig - hed sma - ge.

(Brorson).

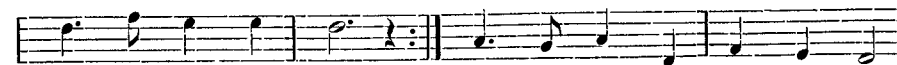
22. Gud skal alting mage.

(Smager noget af Melodien hos Berggreen).

Rasmus Hansen, Årslev.

1. Gud skal al - ting ma - ge, som mig al - le Da - ge
han som mig ud - valg - te og blandt si - ne tal - te,
2. Gud skal al - ting ma - ge, som så man - gen Pla - ge
un - der - hol - det Li - vet, Mad og Drik - ke gi - vet,

1. fav - ner i sit Skød,
før - end jeg blev fød, han, som véd så god Be - sked
2. ha - ver fra mig vendt;
som det mig har tjent, og når tit en an - den sit

1. ud - i Li - vet som i Dø - den, hvad jeg har for - nø - den.
2. har med Suk og Sorg for - døjt - et, har han mig for - nøjt - et.

(Brorson).

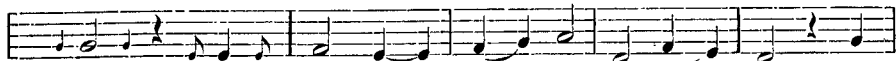
23. Herre Jesu Krist.

(Du Herre Krist).

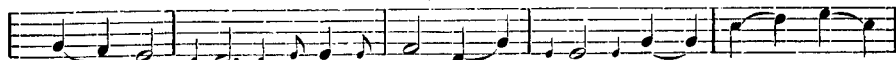
Pastor Dohn, Øster Snede.

1. Her - re Je - su Krist, min Frel - ser du
 6. Når Sor - gen mig træn - ger, ef - ter dig mig for -
 7. Nu véd jeg vist, Her - re Je - su
 8. O gi - ve det, Gud, vi ef - ter di - ne

1. est, til dig hå - ber jeg al - e - ne, jeg
 6. læn - ger, du kan mig bedst hu - sva - le, den,
 7. Krist, du vil mig al - drig for - la - de, du
 8. Bud kun - de os så skik - ke til - sam - men, at

1. tror på dig, for - lad ik - ke mig så e - len - de
 6. du vil be - va - re, han er u - den Fa - re, du mig for -
 7. si - ger jo så: kald du mig på, Hjælp skal du
 8. vi med dig e - vin - de - lig i Him - me -

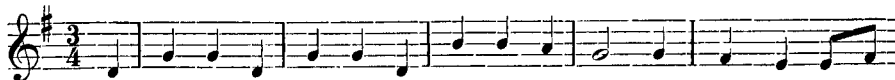

1. lig, mig trø - ster dit Ord det re - ne.
 6. sva - re, dig mon - ne jeg mig be - fa - le.
 7. få i al din Sor - rig og Vå - de.
 8. rig kun - de le - ve i Sa - lig - hed, A - men!

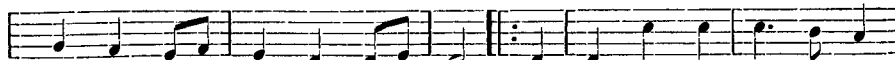
(Kingo, efter Sthen).

24. Hvad vindes på Verdens det vildsomme Hav.

Som den blev sunget i mit Hjem for 65 År siden. M. K. S.

1. Hvad vin - des på Verdens det vild - som - me Hav? Ak, tu - sin - de
 2. Fra Vug - gen til Gra - ven må kryd - ses om - kring blandt Hå - bets og
 6. Dit For - syn, o Fa - der! det fø - rer os hjem; det sty - rer så

1. Fa - rer i skum - men - de Trav; man ved kun to Hav - ne, be -
 2. Fryg - tens de stri - di - ge Ting; snart vip - pe vi op - pe på
 6. sik - kert, hvor Sø - en er slem. Vor Gis - ning kan fej - le, hvor

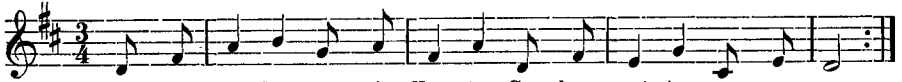

1. kend - te af Nav - ne: den e - ne vor Vug - ge, den ån - den vor Grav.
 2. Bøl - ger - nes Top - pe, snart nærmes vi Grun - den i fly - ven - de Spring.
 6. vi end skal sej - le, selv stæv ne vi me - re til - ba - ge end frem.

(Ambrosius Stub).

25. Hvilestunden er i Vente.

Ane Påskesen, Esbjerg.

1. Hvi - le - stun - den er i Ven - te, So - len sæt - tes mer og mer,
den - ne Dag har Gud på Ren - te hos mig og så man - ge fler.

3. Fald du der - for ned og bøj - e, o min Sjæl, dit Hjør - tes Knæ,
løft din Tro - es vå - de Øj - e op til Je - sus, Liv - sens Træl!

2. Sund - hed, Styr - ke, Liv og Æ - re læg - ges hver Dag til min

4. Dig, o Gud, ske Lov og Æ - re for din Nå - de den - ne

5. fø - rer Sund - hed med til Sen - ge, og med god Sam - vit - tig -

2. Sum, glemmer jeg det, må jeg væ - re gan - ske bå - de blind og dum.

4. Dag, e - vig du vel - sig - net væ - re, for jeg, ef - ter dit Be - hag,

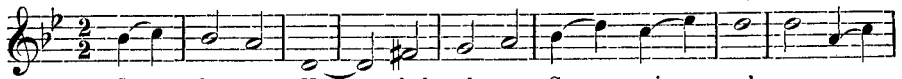
5. hed bag Gar - di - net kan op - hæn - ge al den Sor - rig, som jeg ved!

(Kingo.)

26. I Jesu Navn.

(Variant).

Lærer Sørensen, Løsning. (Fra de stærke Jyder).

1. I Je - su Navn skal al vor Ger - ning ske, om

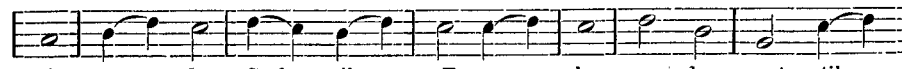
den skal vor - de os til no - get Gavn, og ej en - des med

Spot og Ve. Al den I - dræt, som be - gyn - des i

det, god Lyk - ke og Frem - gang får, ind - til den Må - let

når, at det Gud til Æ - re sker og der - næst til

os hen - sér, hvor - ud - i al vor Vel - færd står.

(Kingo.)

27. I Lemmer, hvis Hoved.

Rasmus Hansen, Arsløv.

1. I Lem-mer, hvis Ho - ved har Him - len i Væl - de, hvi
Op, op ad fra Jor - den, den Tid - sel og Næl - de, op!

går I, som gik I i Ver - den end - nu?
læ - rer dog Kø - det at hol - de i Ku, mod Kor - set at

ta - ge og al - ting for - sa - ge, hvad Sjø - len sving - ag - tig fra

Je - sus for - vil - der og Him - lens den e - vi - ge Sa - lig - hed spil - der.

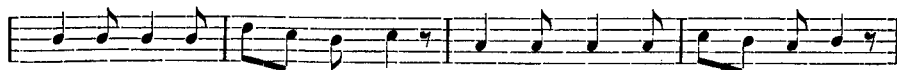
(Brorson).

28. Jeg er Guds Jedidija.*

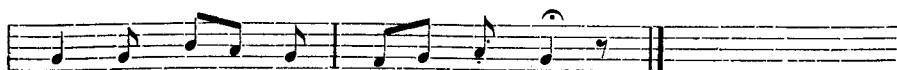
Ane Påskesen, Esbjerg.

1. Jeg er Guds Je - di - di - ja, født fra Him - len o - ven - fra,
Gud, min Fa - der, Lys og Trøst, jeg hans Bil - led, Barn og Lyst.
2. Gud har mig ret - fær - dig - gjort, åb - net for mig Him - lens Port,
Je - sus er min Sa - lig - hed, Gud er al - drig på mig vred,

1. O, jeg ar - me Støv og Ler, Kri - stus er min Bro - der, ser!
2. al - drig bli - ver jeg for - ladt, jeg er Gud i Skø - det sat,

1. kun - de no - gen øn - ske mér?
2. han er min, og jeg hans Skat. (Brorson).

* Herrens elskelige.

29. Jesus, dine dybe Vunder.

Fra en skreven Nodebog 1778, tilhørende *Jens Jensen*, Rårup.

1. Je - sus, di - ne dy - be Vun - der og din smær - te - ful - de Død
trø - ster mig i al - le Stun - der, ud - i Livs og Sjælens Nød;

fal - der no - get ondt mig ind, straks jeg tæn - ker i mit Sind

på din Pi - ne, som for - by - der mig at dri - ve Skæmt med Ly - der.

(Kingo).

30 a. Jesus, din søde Forening at smage.

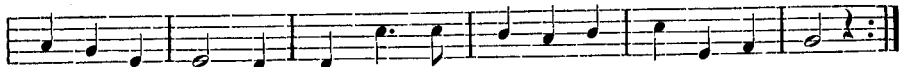
Niels Storbjerg, Bøvling.

1. Je - sus, din sø - de For - e - ning at sma - ge læn - ges og
riv mig fra alt, hvad mig hol - der til - ba - ge, drag mig i

træn - ges mit Hjør - te og Sind, Vis mig ret klar - lig min
dig, min Be - gyn - del - se ind! at sig Na - tu - ren til

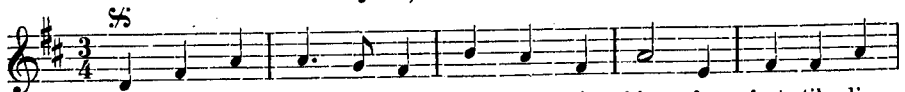

Jam - mer og Møj - e, vis mig For - dær - vel - sens Af - grund i mig,
Dø - den kan bøj e, Ån - den al - e - ne må le - ve for dig.

(Hygom).

30 b. Jesus, din søde Forening at smage.

N. Nørgård, efter Skomager *Chr. Carlsen*, Grenåegnen.

7. { Nå - dig - ste Je - sus, nu vil jeg mig bin - de fast til din
be - der og le - der, så få I og fin - de, så har de
før du på Bøn - nen til Slut - ning vil teg - ne: A - men, det

7. { dy - re For - jæt - tel - ses Pagt;
 sand - dru - e Læ - ber jo sagt. Jeg vil med Kvin - den fra
 ske dig alt ef - ter din Trol

Ka - na - ans Eg - ne rå - be dig ef - ter og får in - gen Ro.

31. Jesum, Jesum, Jesum sigter.

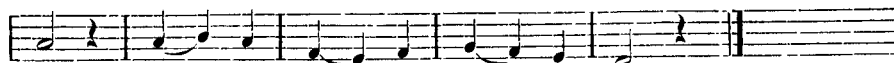
Elias Sandbæk, efter hans Moder, Nes.

1. Je - sum, Je - sum, Je - sum sig - ter al mit
 og sig her - med stærk for - plig - ter, at jeg

Hjær - tes Øn - ske til Hjær - tet i ham glad og
 vil, hvad Je - sus vil;

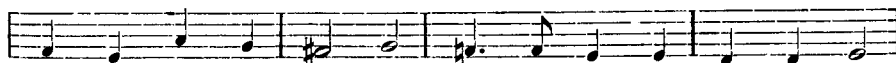
mildt rå - ber: Her - re, som du vilt. (*Brorson*).

32. Kom, Gud Helligånd.

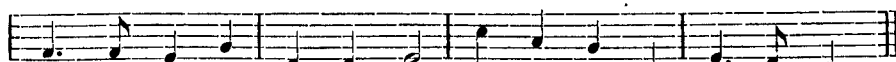
Fru Deichmann, Møborg Præstegård 1873.

1. Kom, Gud Hel - lig - ånd, kom brat! Gen - nem - bryd den mør - ke Nat

med Guds Mor - gen - rø - de! Lad vort Hjær - tes Lær - ke - slag

hil - se Her - rens kla - re Dag, som står op af Dø - de!

(*Grundtvig*).

33. Kom, Hjærte, tag dit Regnebræt.

Rasmus Hansen, Årslev.

1. { Kom, Hjør-te, tag dit Reg - ne - bræt, skriv op dit Li - ves Da - ge,
se til, at du kan san - se ret og tæn - ke lidt til - ba - ge;
Tænk, tryg - ge Sjæl, at al - ting står i Her - rens Bog op - skre - vet!

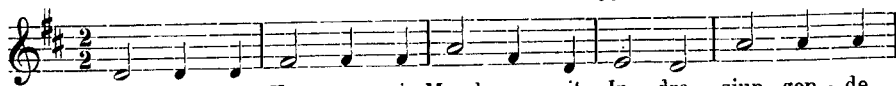

hvad har du gjort de man - ge År, du har i Ver - den le - vet?

(Brorson).

34. Lovsynger Herren.

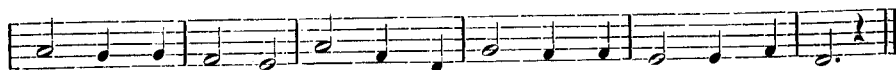
Jens Agger, Hygom ved Lemvig.

1. Lov - syn - ger Her - ren, min Mund og mit In - dre, sjun - gen - de

Hjør - te, tag Ån - den i Favn! To - ner - ne spil - le, som

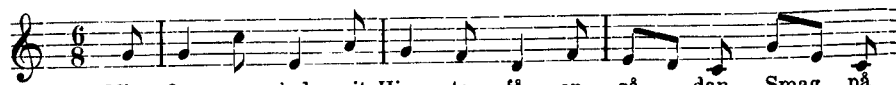

Stjør - ner - ne tin - dre, trindt om Je - ho - vas høj - hel - li - ge Navn.

(Grundtvig).

35. Min Jesus, lad mit Hjærte.

Højskoleforstander Anders Jørgensen, Høng.

1. Min Je - sus, lad mit Hjør - te få en så - dan Smag på

dig, at Nat og Dag du væ - re må min Sjæl u - mi - ste - lig!

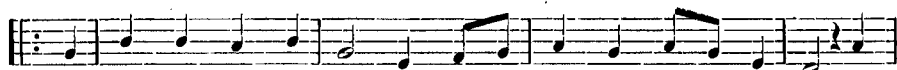
36. Min Sjæl, hvo vilde være.

(Variant af »Jeg vil mig Herren love«).

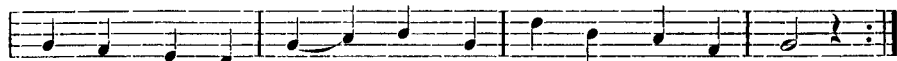
Niels Storbjerg, Bøvling.

1. Min Sjæl, hvo vil - de væ - re be - gær - lig ef - ter det, man véd,
der kan dig kun be - snø - re og hin - dre fra din Sa lig - hed,

i Ver - dens Æ - re pran - ger, som kan så snart for - gå, for -
som styr - ter ned i Pi - ne og Skænd - sel Sjæl og Krop; vil

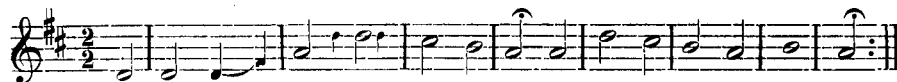
ban - det tu - send Gan - ge den Æ - re kal - des må.
du til Æ - re tri - ne, så søg til Him - len op.

(Brorson).

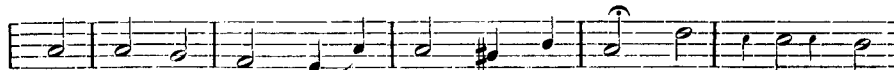
37. Mit Håb og Trøst.

(Variant).

Lærer Askholm, Lyø.

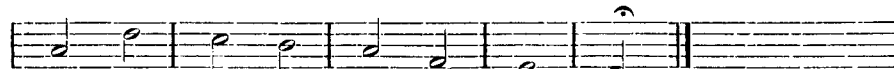
1. { Mit Håb og Trøst og al Til - lid til Gud står med stor Tryk - ge,
Her - ren er tro - fast, mild og blid, på hans Ord vil jeg byg - ge,
2. { Til dig, Her - re Krist! rå - ber jeg med Hast i dis - se sid - ste Ti - de,
at du af Nå - de vil - de fast selv for din Kir - ke stri - de,

1. at han sin Søn af høj - e - ste Tron' for mig lod
2. hun træn - ges hart af Djæ - ve - lens Art, hun mon - ne så

1. Kor - set bæ - re, der ved sin Død af al - skens
2. så - re for - tryk - kes! O Her - re, mit Skjold, dit Ord så

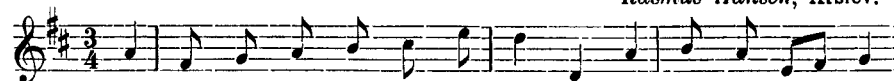

1. Nød mig før til e - vig Æ - re.
2. bold, lad ej fra os und ryk - kes. (Kingo).

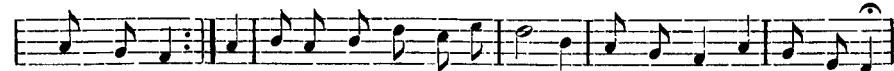
38. Nu har jeg fundet det.

(Hvo ikkun lader Herren råde).

Rasmus Hansen, Årslev.

1. { Nu har jeg fun det det, jeg grun - der mit Sa - lig - he - dens
den Grund er Je - su Død og Vun - der, hvor hun for Ver - dens

1. { An - ker på, Det er en Grund, der e - vig står, når Jord og Himmel selv forgår.
Grundvold lå.

(Brorson).

39. Nu sjunge vi så lystelig,

en liden åndelig Julesang udi Steden for den forfængelige Juleleg:

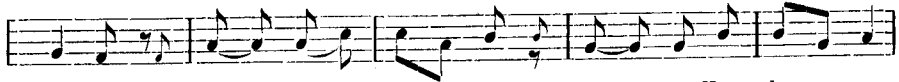
Vel ret og slet.

Jens Poulsen, Øster, Gudum.

1. Nu sjun - ge vi så ly - ste - lig i dis - se Ju - le -
2. Der Ti - den nu fuld - kom - men var, Spå - dom - men var til
3. Da ud - gik Brev og stræn - ge Bud, så vidt Au - gu - stus
4. Da rej - ste og Ma - ri - e med og Jo - sef sam - me

1. ti - de om Guds Søn den el - ske - lig' og ny - født Kon - ge
2. En - de, Scep - te - ret fra Ju - da var til frem - med Her - skab
3. rå - de, in - gen gjor - de der - i - mod, det in - gen o - ver -
4. Sin - de, fra Na - za - ret til Da - vids Stad, de lod sig vil - lig

1. bli - de. Gud Fa - der kæ - re, Je - sus, Vor - her - re,
2. ven - de: da det var ret på Ti - de, da vil - de Je - sus bli - de
3. trå - de, al - le lod han by - de, Skat - ten skul de y - de,
4. fin - de, ly - dig ham bli - ve, la - de sig be - skri - ve.

1. Hel - lig - ånd giv Nå - de til, at det sker Gud til Æ - rel
2. ta - ge på vort Kød og Blod og for os dø og li - de.
3. in - gen af hans Un - der - såt' sig lo - de det for - try - de.
4. Agt nu vel, o Kri - sten - sjæl, hvad sig mon her be - gi - ve.

5. Som de nu kom til Betlehem med mange andre flere, da kom Mariæ Fødetid med Jesum, Livsens Herre, lidet Rum *han* finge udi Stalden ringe, som dog ganske Verden kan med Magt sig undertvinge.
6. De Hyrder, som på Marken gik og Vagt hos Kvæget hulde, de Englebud fra Himlen fik, hvor Jesus findes skulde, en Himmelskare lod sig åbenbare: Sang og Ære være Gud, lad Fred på Jorden vare!

- 7 Da Englene fra dennem fa'r, de sig på Vejen skynder at se den Gerning åbenbar, som dennem var forkyndet; Gud det så føjed, at de blev fornøjet, vendte så tilbage igen, hans Ære de ophejed.
11. Se nu vor Emmanuel og Guds Søn, den enbårne, som var ventet mange År og spået om langt tilforne, nu er han kommen, leger på Trommen, fryder eder alle, som den Glæde har fornunnen.

12. Velkommen da, o Jesus blid!
 Velkommen skal du være,
 du dejligste blandt Mennesker,
 du Himmelprins og Herre!
 Hvad skal jeg gøre?
 Hvor skal jeg føre
 dig den Lov nøjsommelig,
 Gud selv min Tunge røre!

13. Op, op min Sjæl, vær årle op,
 op, Psalter, op min Harpe
 til at love Jesum Krist
 med Toner, Lov og Skarpe(?).

Op med Himmelstemme
 og Guds Ære fremme
 al den Stund du leve må
 det aldrig slå i Gemme.

14. Jeg takker dig, Gud Fader kær,
 af Hjertet tusend Gange,
 jeg lover Jesum al min Tid
 med Bøn og hellig Sange,
 Helligånd deslige
 vil jeg Pris udsige,
 til engang jeg lover dig
 'evig i Himmerige.

Af en åndelig Digtsamling: »Tanketøjle» af Birch, fra det 18. Århundrede.

40. O, de Sjæle.

(Variant af »Talsmand, som på Jorderige».)

Jens Agger, Hygom.

1. O, de Sjæ-le! de al-e-ne, som med Je-sum sig for-e-ne,
 de-res Her-lig-hed er stor, som fra Ver-dens Lyst for-drev-ne
 e-re et med Je-sum blev-ne, at de i hans Hjør-te ror.

(Brorson).

41. O, havde jeg dog tusend Tunger.

Afdøde Lærer Mads Olesen, Ramme.

1. O, hav-de-jeg dog tu-send Tun-ger og al-le
 hvor skul-de Sjæ-lens Lyst og Hun-ger, til Gud at
 To-ners bed-ste Klang, op-ret-te sig et Pa-ra-dis og
 pri-se den-ne Sang,
 mæt-te sig i Her-rens Pris.

42. O Jesu, Guds tålmodig' Lam.

Niels Storbjerg, Bøvling.

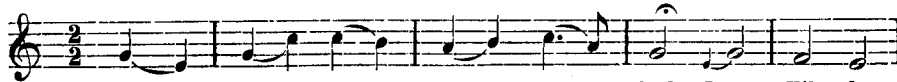
1. O, Je - su! Guds tål - mo - dig' Lam, som med så tå - ligt Hjør - te
på - tog dig Ver - dens Synd og Skam at bæ - re al vor Smær - te,

for - len mig og et tå - ligt Sind, når jeg skal med i Stri - den ind.

43. O Gud, du fromme Gud.

(Nu takker alle Gud).

Jens Poulsen, Øster, Gudum.

1. O Gud, du from - me Gud! Du Kil - de
af dig er alt hvad er, af dig vi

til al Ga - ve, mit Le - gem Sund - hed giv, ja
al - ting ha - ve;

giv mig og der - ved en u - be - smit - tet Sjel og god Sam - vit - tig - hed.

(Guldbergs Salmebog 1778).

44 a. O, Jesus, vor Forsoner.

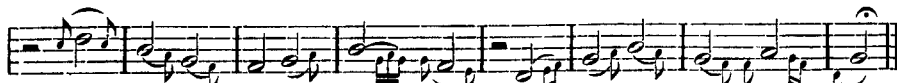
(Guds Godhed vil vi prise).

Degn J. V. Steendorph i Gørding 1824-62.

1. O, Je - sus, vor For - so - ner, som kom til Jor - de - rig,
med høj - e Ju - bel - to - ner vi gla - de pri - se dig.

O sto - re Kær - lig - hed, hvert Knæ for dig sig bøj - e,

fra Tro - nen i det høj - e steg du til Stø - vet ned.

(Kampmann).

44 b. Guds Godhed vil vi prise.

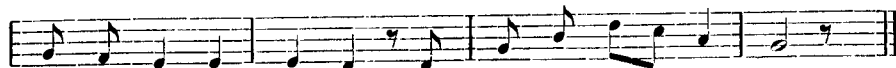
Fru *Andrea Mogensen*, Esbjerg, efter hendes Fader, *P. Nielsen*, Terpager, Sneum.

1. Guds God-hed vil vi pri-se, de sto-re som de små,
en-fol-di-ge og vi-se, alt som vi bedst for-må:

Hav Tak af Hjør-tens Grund, for Ga-ve god fuld-man-gen til

os i År for-gan-gen af Gud så rig og rund.

(Gammel Salme).

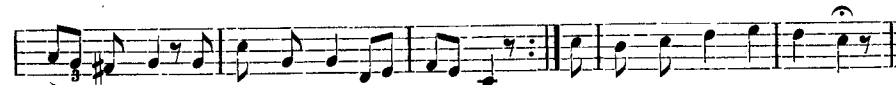
Ved at sammenligne ovenstående Varianter er det mærkeligt, at den første trods alle de smagløse Trimulanter er holdt nøje til Mol-Tonarten, medens den anden ikke alene er slået over i Treledstakt, men også i Dur-Tonarten, så den er kommen langt bort fra den oprindelige Melodi.

45. O kære Sjæl, frygt aldrig mer.

Jens Agger, Hygom, lært for mange Ar siden af *Lind*, Handbjerg.

1. O kære Sjæl, frygt al-drig mer, når al-ting surt i
for Syn-dens Skyld vil fal-de ind, vær dog fri-mo-dig

Ver-den ser, og Her-rens sto-re Dom-me Gud ken-der dog de from me.
ud - i Sind, lad, hvad der vil, kun kom-me,

(Kingo).

46. O Jesu, som har elsket mig.

(Jeg råber til dig, o Herre Krist).

Niels Starbjerg, Bøvling.

1. O Je-su, som har el-sket mig, ja med så o-ver-må-de
al-de-les u-be-gri-be-lig en Kær-lig-hed og Nå-de,

o, tænd mit Hjør-te an i-gen med Kær-lig-he-dens I-ver,

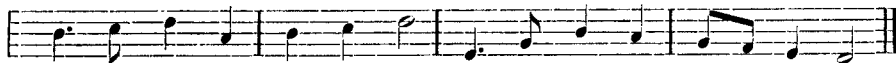
at jeg gi-ver mig gan-ske til dig hen og sted-se hos dig bli-ver.

(Bronson).

47. Op dog, Zion.

Elias Sandbæk, efter hans Moder.

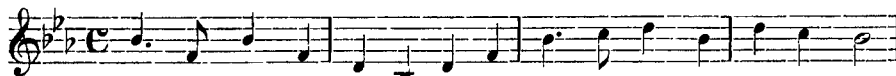
1. Op dog, Zi - on! ser du ej pal - me - pry - det Kon - ge - vej,
2. Skönt han alt, for dig at fri, er på Dø - dens fæ - le Sti,
3. Skynd dig, Zi - on! følg ham snart på hans Kor - ses Kir - ke - fart
4. Tak ham, hvor du går og står, for hans Mar - ter, Død og Sår.

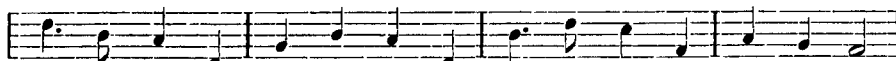
1. hvor Livs - fyr - sten dra - ger frem for sin Brud at hen - te hjem?
2. går han dog blandt Fryd og Sang. Det var Kær - lig - he - dens Gang.
3. med et u - for - an - dret Sind li - ge for hans Tro - ne ind.
4. Kys hvert Spor, han ef - ter - lod, fuld af Gråd og Sved og Blod!

(Brorson).

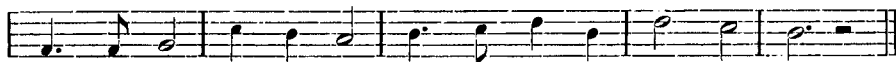
48 a. Op, I Kristne!

Elias Sandbæk.

1. Op, I Krist - ne, ru - ster e - der, Kri - sti Kæm - per ud på Vagt!

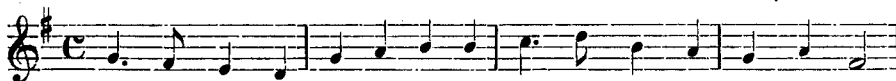
Fjen - den sig til Strid be - re - der og ud - by - der al sin Magt.

Op, en - hver, dra - ger Sværd! Fjen - den trod - ser Him - lens Hær.

(Brorson).

48 b. Op, I Kristne!

P. Kr. Jensen, Gl. Sole.

1. Op, I Krist ne, ru ster e - der, Kri - sti Kæm - per ud på Vagt!

Fjen - den sig til Strid be - re - der og ud - by - der al sin Magt.

Op, en - hver, dra - ger Sværd! Fjen - den trod - ser Him - lens Hær.

48 c. Op, I Kristne!

Af den *Halleske Samling*, hvor Originalen til Salmen findes.

1. Op, I Krist-ne, ru - ster e - der, Kri - sti Kæm-per ud på Vagt!
Fjen-den sig til Strid be - re der og ud - by - der al sin Magt.

Op, en - hver, dra - ger Sværd! Fjen-den trod - ser Him - lens Hær.

49. Op, min Ånd!

Fra Østjylland(?)

1. { Op, min Ånd, op fra dit Ler! Af - te nen be - gyn - der,
Ver - den syn - ker dag - lig mer ned i al - le Syn - der.
2. { Når man først har ja - get bort bå - de Råd og Læ - ge,
og den åb - ne Gra - vens Port ej end - nu kan spæ - ge;

1. Næp - pe har Guds Ords For - agt for - hen haft så stor en Magt.
2. Hvad for Red - ning er der da for det blin - de So - do - ma?

(*Brorson*).

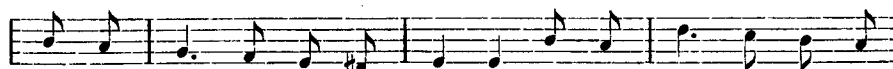
50. Op, min Sjæl!

(Variant af »Underlige Aftenluften«).

Peder Kristensen, Herning.

1. Op, min Sjæl! thi Sol er op - pe, Strå - ler - ne på Hu - set ler;
tænk, at du på Zi - ons Top - pe Herrens Nå - de - strå - ler ser,

som dit Hjør - te skal op - ly - se, kla - re dig For - nuf - tens

Mørk', al - le sor - te Trol - de ky - se til den fæ - le Hel - ved - ørk.

(*Kingo*).

51. Overmåde fuld af Nåde.

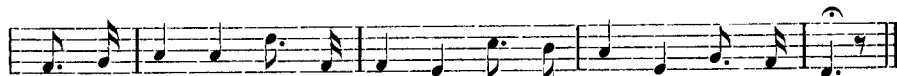
Nørgård Pedersen, efter Axel V. Jakobsen, København.

1. O - ver - må - de fuld af Nå - de er, o Gud, dit sto - re Navn.
Al - le fin - de dag - lig Min - de af din Godheds mil - de Favn.

Him - len, Jor - den, Hav og Tor - den pri - ser dig, hver Gren og Torn.
Ja, de sø - de Him - le stø - de an med ét i Ju - bel - horn.

O - ver - må - de fuld af Nå - de er, o Gud, dit sto - re Navn.

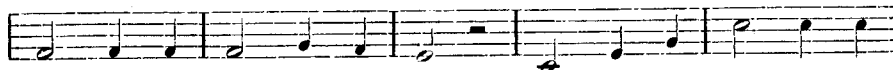
(Brorson).

52. Råber, ak råber.

Ane Påskesen, Esbjerg.

1. Rå - ber, ak rå - ber en - hver, som kan rå - be! Rå - ber: Ho -

san - na med Glæ - de og Sang! Rå - ber så læn - ge som

Hjær - tet kan hå - be, rå - ber Hal - le - lu - ja tu - sin - de Gang!

(Brorson)

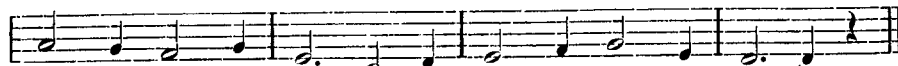
53. Se, hvor nu Jesus træder.

(Variant af »O Jesus, for din Pine« i Kingos Gradual).

Lærer Sørensen, Løsning.

1. Se, hvor nu Je - sus træ - der hen til den Mor - der - stad, end -

og man ham be - re - der så stort et Blo - de - bad.

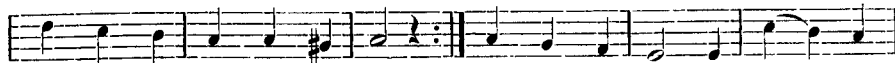
(Kingo).

54. Sorrig og Glæde de vandre.

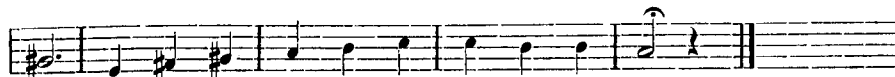
Af Wezels: christelige Salmer.

1. Sor - rig og Glæ - de de van - dre til - ho - be, Lyk - ke, U -
Med gang og Mod - gang hin - an - den til - rå - be, Sol - skin og

lyk - ke de gan - ge på Rad, Jor - de - rigs Guld er præg - tigt
Sky - er de føl - ges og ad.

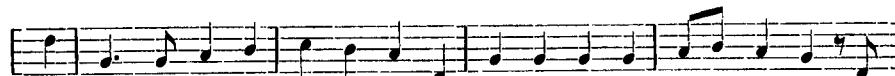
Muld, Him - len æl - e - ne af Sa - lig - hed fuld. (Kingo).

55. Så sød er Jesu Hyrdefavn.

Rasmus Hansen, Årslev.

1. Så sød er Je - su Hyr - de - favn, hans Kald og blo - dig I - ver,
at blot en Lyd af Hyr - de - navn tit al min Nød for - dri - ver.

Ja, hvad kan fat - tes dig, min Sjæl? da sam - me din Im - ma - nu - el, som

bar din Syn - de - byr - de, du har til Vært og Hyr - de.

(Brorson).

56 a. Stå fast, min Sjæl.

(Nu rinder Solen op).

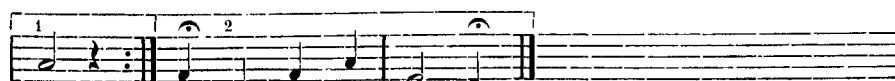
Jens Agger, Hygom.

1. Stå fast, min Sjæl, stå fast i Her - rens Kri - ge; tænk,
tænk, hvil - ken Skam og Last sin Gud at svi - ge,

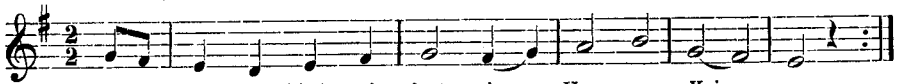
hvil - ken skam - fuld Ting først Gud at ken - de og si - den sig om -

kring kring til Ver - den ven - de. (Brorson).

56 b. Stå fast, min Sjæl.

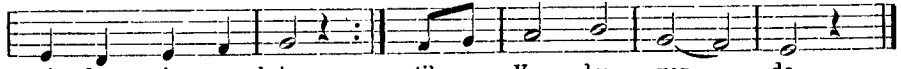
Ane Påskesen, Esbjerg.

1. Stå fast, min Sjæl, stå fast i Herrens Kri - ge,
tænk hvil-ken Skam og Last sin Gud at svi - ge;

tænk, hvil-ken skam-fuld Ting først Gud at svi - ge og

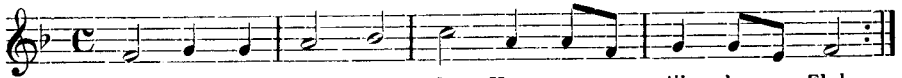

si - den sig om - kring til Ver - den ven - de.

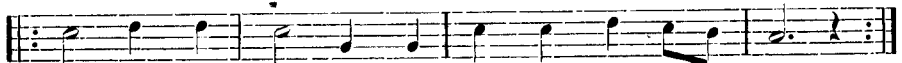
(Brorson).

57. Stå som en Klippe.

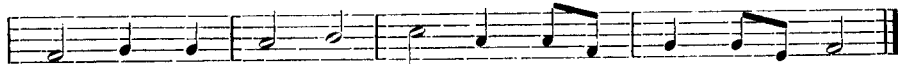
Jens Agger, Hygom.

1. Stå som en Klip - pe, du Herrens lil - le Flok,
lad al - ting glip - pe, i Or - det har du nok!

Skin u - den Kraf - ten er Kir - kens vær - ste Pest,
mod Ver - dens Af - ten bør Bru - den pyn - tes bedst,

da Vin - træ - saf - ten skal ska - be Fry - de - fest!

(Brorson).

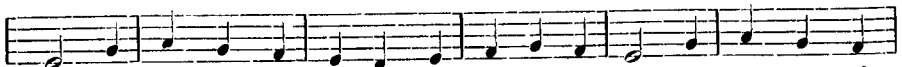
58. Ved Nat og ved Dag.

(Af en andelig Digtsamling fra Midten af det 18. Århundrede).

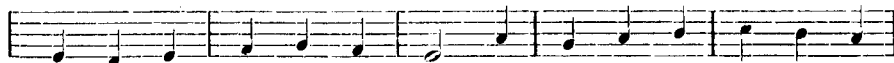
Læmpet efter Ane Påskesen, Esbjerg.

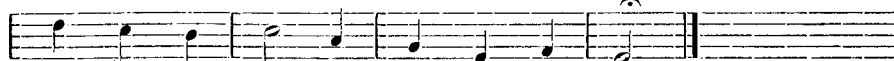
1. Ved Nat og ved Dag min Frel-ser han bli - ver min in - der - ste
2. I hvor jeg går hen, da bli-ver mig Je - sus den hul - de - ste
3. Ved Nat og ved Dag jeg bli-ver en - fol - dig i Frel - se - ste
4. Det er da min Sag at tæn-ke på Je - sum ved Nat og ved

1. Skat; hans Fød - sel, hans For-bøn, hans fat - ti - ge Stand for mig han af -
2. Ven, mit Hjør - te det kys-ser hans blo - di - ge Fod, mit Øj - e be -
3. Sag, han er mig u - mi - ste - lig, hvor det end går, min Læ - ge - dom
4. Dag, at tæn - ke på Je - sum ved Nat og ved Dag, at kom - me ham

1. ma - ler, den li - den - de Mand, hans blo - di - ge Skik - kel - se
 2. sku - er den Brud-gom så god, mine Ar - me om - fav - ne ham,
 3. er i hans Vun - der og Sår, min Sa - lig - hed e - ne be -
 4. ret u - ad - skil - le - lig nær, der - ef - ter jeg trag - ter ved

1. er mig så hel min Skat og min Del.
 2. ret som han står på Kor - set så sår.
 3. står ud - i ham, det slag - te - de Lam.
 4. Nat og ved Dag - det er da min Sag.

59. Vor Klippe vi slippe.

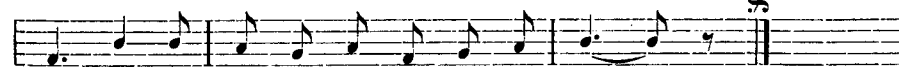
Rasmus Hansen, Årslev.

1. { Vor Klip-pe vi slip-pe u - mu - lig, før-end os Hjel-pen er sendt;
 lad væ-re vi e - re u - du - lig, hvil-ke't er nok-som be - kendt.
 Vor Klip-pe vi slip-pe u - mu lig, før-end os Hjel-pen er sendt.

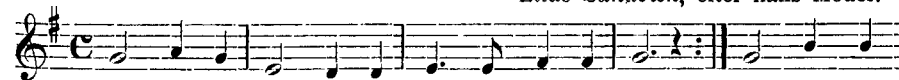
Re - ge - re vi me - re, vort Ho - ved, end Nå - de, som bå - de er

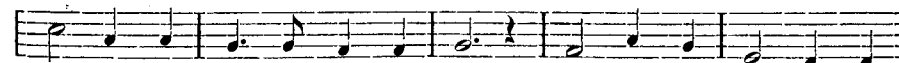
lo - vet og dy - re og su - re for - tjent? (*Brorson*).

60. Nu har jeg vunden.

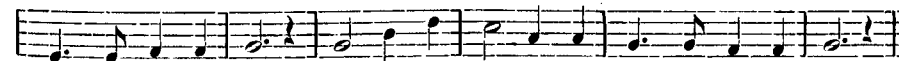
Elias Sandbæk, efter hans Moder.

1. Nu har jeg vun - den og stridt den go - de Strid, gak til din
 og Af-skeds-stun - den er kom - men sød og blid;

Hvi - le, min Sjæl, af Ver - den ked, læg di - ne Pi - le og

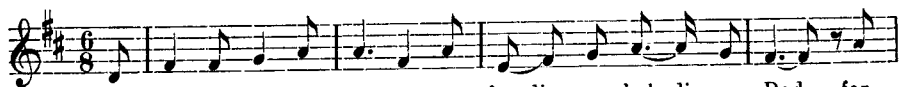

Skjold og Bu - e ned, kom nu at i - le til e - vig Her - lig - hed.

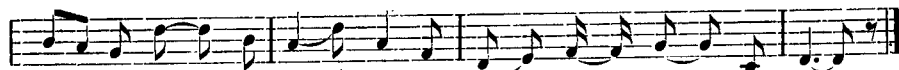
(*Brorson*).

61. O Jesu, for din Pine!

Lærer M. C. Christensen, Fyn.

1. O Je - su, for din Pi - ne og for din u - skyl - di - ge Død, for-

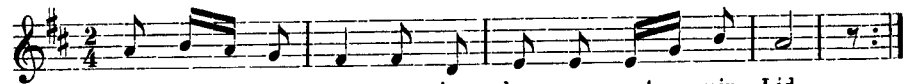

lad mig Syn - der - ne mi - ne og fri mig fra den e - vi - ge Død!

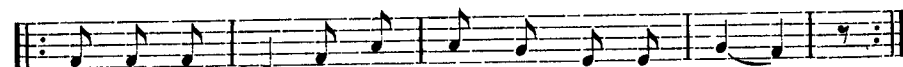
(Kingo).

62. På Gud alene.

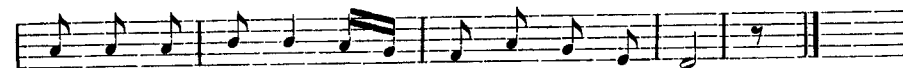
Lærer M. C. Christensen, Fyn.

1. På Gud al - e - ne jeg ha - ver sat min Lid,
hans Ord det re - ne er Hjælp i ret - te Tid;

mit Liv, min Æ - re, mit Sind og gan - ske Sjæl
med alt, hvad me - re du und - te mig så vel,

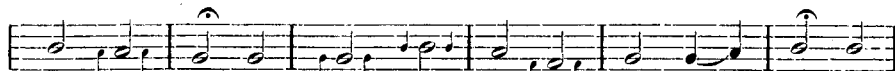
be - fa - let væ - re dig Gud Im - ma - nu - el. (Kingo).

63. Kriste! du est den klare Dag.

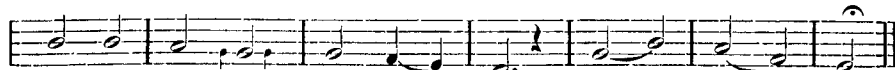
H. Thomissøns Salmebog.

1. Kri - stel du est den kla - re Dag, for dig kan skju - les
2. Her - re! ved dit Ord, den dy - re - ba - re Skat, be - var os vel i
3. Når Sø - ven - nen fal - der vo - re Øj - ne på, vort Hjørte lad for dig
4. O Je - su Kri - stel til os se, driv bort vor Fjende, som
5. Vi e - re dog din Ar - ve - del god, for hver - vet ved dit
6. Be - fal di - ne Eng - le til os kom og os be - vå - ge
7. Så so - ve vi, Je - su! i dit Navn, af di - ne Eng - le

1. in - gen Sag, du ly - ser os af Fa - de - ren her, og
 2. den - ne Nat, og lad os i dig Hvi - le nå og
 3. vå - gen stå! Hold o - ver os din høj - re Hånd, at
 4. gør os Vê, lad han - nem med os ha - ve in - gen Magt, som
 5. hel - li - ge Blod; det var den e - vi - ge Fa - ders Råd, der
 6. Ej - en - dom, lad dem vo - re Væg - te - re væ - re så, at
 7. få - vi det Gavn, o du hel - lig Tre - e - nig - hed, vi

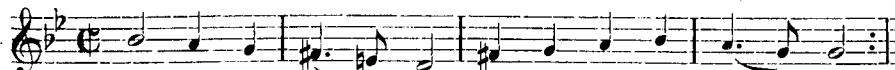

1. du er Ly - sens Præ - di - ker, Præ - di - ker.
 2. for Sa - tans List Tryg - hed få, Tryg - hed få.
 3. vi ej fal - de i Syn - dens Bånd, Syn - dens Bånd.
 4. os at myr - de ha - ver i Agt, ha - ver i Agt.
 5. han dig gav os af sin Nåd', af sin Nåd'
 6. vi for Sa - tan Hvi - le få, Hvi - le få.
 7. lo - ve dig i E - vig - hed, E - vig - hed.

(Kingos Salmebog).

64. Den, som mig fæder.

Kingos Gradual.

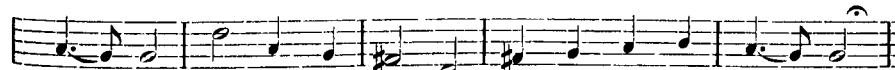
1. { Den, som mig fø - der, det er Gud min Her - re,
 mig fat - tes ej, hvad min Nød - tørft mon væ - re
 2. { Om jeg end går i Dø - dens Dal, hin mør - ke,
 vil jeg ej fryg - te, thi du est min Styr - ke,
 3. { Med Bal - sam du mit Ho - ved o - ver - gy - der,
 min Skål er fuld af det, mit Hjør - te fry - der:

1. på grøn - nen Eng gør han mig Ro og Li - se og kvæ - ger
 2. Du est med mig, min Gud, i al - len Stun - de, din Kæp og
 3. Din Nåd' og God - hed al - tid hos mig bli - ve den gan - ske

1. mig med Vand, som han mon vi - se; for sit Navns Skyld han og min Sjæl om -
 2. Stav mig trø - ster man - ge - lun - de, du vil for mig dit Bord så vel be -
 3. Stund, mens jeg er her i Li - ve, så skal jeg da til Her - rens Bo - lig

1. ven - der og nå - de - lig den ret - te Vej mig ken - der.
 2. re - de, og det i - mod mine Fjen - ders Vold og Vre - de.
 3. ven - de, når mi - ne Da - ge ha - ve nu en En - ds.

(Kingos Salmebog).

65. Mit Hjærte, hvor vanker.

Pontoppidans Salmebog.

1. Mit Hjær - te, hvor van - ker du sted - se om - kring? Hvad
2. Liv - sa - lig - ste Je - su, du Brud - gom så kær for
3. Så drag da, min Je - sul mig gan - ske til dig; lad
4. Min Vil - je skal væ - re ind - slut - tet i din; i

1. hjæl - per at spør - ge og i - de - lig sør - ge for det, der kun
2. al - le de from - me, som til dig at kom - me og dig at om -
3. Tan - ker nes Strøm - me sig gan - ske ud - tøm - me fra jor - di - ske
4. Sorg og i Glæ - de jeg lif - lig vil kvæ - de; thi det er mig

1. sig - ter til jor - di - ske Ting? Dén æd - le - ste Del er
2. fav - ne af Hjær - tet be - gær; ak - dræb i mit Bryst al
3. Ting, som for - styr - rer kun mig! Din him - mel - ske Glans lad
4. nok, at du al - tid est min; be - kræf - te det Bånd i

1. Je - sus, o Sjæl; thi stræb at få fat på den - ne din Skat.
2. Bryn - de og Lyst, som ik - ke vil sig hen - ven - de til dig.
3. fyl - de min Sans og ta - ge så ind al - de - les mit Sind.
4. in - der - ste Ånd, ind - til jeg skal bo i Hi - me - rigs Ro.

(Forkortet).

